

Βρυξέλλες, 1 Δεκεμβρίου 2017
(OR. en)

15104/17

**Διοργανικός φάκελος:
2016/0412 (COD)**

JAI 1128
COPEN 380
DROIPEN 178
IA 202
CODEC 1946

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Προεδρία

Αποδέκτης: Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 14590/1/17 REV 1

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 15816/16 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3

Θέμα: Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης
- Γενική προσέγγιση

Τον Δεκέμβριο του 2016, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης.

Η πρόταση αποσκοπεί στη βελτίωση της διασυνοριακής επιβολής των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης. Βασίζεται στην υφιστάμενη νομοθεσία της ΕΕ - ιδίως τις αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ (δέσμευση) και 2006/783/ΔΕΥ (δήμευση), τις οποίες αντικαθιστά - και λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι τα κράτη μέλη έχουν αναπτύξει νέους τρόπους δέσμευσης και δήμευσης περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης. Η πρόταση λαμβάνει επίσης υπόψη τις εξελίξεις σε επίπεδο ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των ελάχιστων προδιαγραφών για τις αποφάσεις δέσμευσης και δήμευσης που ορίζονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ.

Η πρόταση συζητήθηκε εντατικά σε συνεδριάσεις των ομάδων «Συνεργασία επί Ποινικών Θεμάτων», «Φίλοι της Προεδρίας», της CATS, της EMA, του Συμβουλίου (ΔΕΥ) και των Συμβούλων ΔΕΥ.

Το κείμενο του σχεδίου κανονισμού, όπως προκύπτει από τη συνεδρίαση της EMA στις 29 Νοεμβρίου 2017, παρατίθεται στο Παράρτημα. Το κείμενο συνοδεύεται από σχέδια πιστοποιητικών, τα οποία περιλαμβάνονται στο έγγρ. 15107/17.

Η Επιτροπή έχει διατυπώσει επιφύλαξη σχετικά με τη διαγραφή του άρθρου 4 (αναλογικότητα), για το άρθρο 9 παρ. 1 στοιχείο β) και 22 παράγραφος 1 στοιχείο β) (ελευθερία του τύπου), για το άρθρο 31β (διαγραφή της παραπομπής στην οδηγία 2010/24/ΕΕ σχετικά με την είσπραξη φορολογικών απαιτήσεων) και για το άρθρο 40 (έναρξη ισχύος).

Οι ΤΣ, ΓΕ, ΕΛ, ΚΥ, ΟΥ, ΚΧ έχουν διατυπώσει επιφύλαξη σχετικά με τη νομική μορφή της πράξης (κανονισμός, όχι οδηγία). Βλ. ωστόσο αιτιολογική σκέψη 37α.

Η ΓΕ έχει διατυπώσει επιφύλαξη για τα άρθρα 9 και 22, διότι επιθυμεί να εισαχθεί στο κείμενο λόγος άρνησης της αναγνώρισης που θα στηρίζεται στα θεμελιώδη δικαιώματα.

Το ΗΒ έχει διατυπώσει επιφύλαξη κοινοβουλευτικής εξέτασης.

Καλείται το Συμβούλιο να καταλήξει σε γενική προσέγγιση επί του παρόντος κειμένου, που θα αποτελέσει τη βάση για τις διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας (άρθρο 294 της ΣΛΕΕ).

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 82 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:¹

- (1) Η Ένωση έχει στόχο τη διατήρηση και ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- (2) Η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση θεμελιώνεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων, αρχή η οποία έχει ευρέως χαρακτηριστεί ως ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις στην Ένωση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και εξής.

¹ Θα ζητηθεί από τους Γλωσσομαθείς Νομικούς να θέσουν τις αιτιολογικές σκέψεις στη σωστή σειρά.

- (3) Η δέσμευση και η δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος συγκαταλέγονται στα πλέον αποτελεσματικά μέσα για την καταπολέμηση του εγκλήματος. Η Ένωση έχει δεσμευθεί να εξασφαλίσει με αποτελεσματικότερο τρόπο τον εντοπισμό, τη δήμευση και την επαναχρησιμοποίηση των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης με το «Πρόγραμμα της Στοκχόλμης — Μια ανοικτή και ασφαλής Ευρώπη που εξυπηρετεί και προστατεύει τους πολίτες».²
- (4) Δεδομένου ότι η εγκληματικότητα έχει συχνά διακρατικό χαρακτήρα, η αποτελεσματική διασυνοριακή συνεργασία είναι απαραίτητη για τη δέσμευση και δήμευση προϊόντων και οργάνων εγκλήματος.
- (5) Το ισχύον νομικό πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και δήμευσης αποτελείται από τις αποφάσεις-πλαίσια του Συμβουλίου 2003/577/ΔΕΥ³ και 2006/783/ΔΕΥ⁴.
- (6) Οι εκθέσεις εφαρμογής της Επιτροπής σχετικά με τις αποφάσεις-πλαίσια 2003/577/ΔΕΥ και 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου δείχνουν ότι το υφιστάμενο καθεστώς για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης δεν είναι πλήρως αποτελεσματικό. Οι ισχύουσες πράξεις δεν έχουν υλοποιηθεί και εφαρμοστεί ομοιόμορφα στα κράτη μέλη, γεγονός το οποίο έχει οδηγήσει σε ανεπάρκειες ως προς την αμοιβαία αναγνώριση.

² ΕΕ C 115 της 4.5.2010, σ. 1.

³ Απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, σχετικά με την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης περιουσιακών ή αποδεικτικών στοιχείων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 196 της 2.8.2003, σ. 45).

⁴ Απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης (ΕΕ L 328 της 24.11.2006, σ. 59).

- (7) Το νομικό πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης δεν συμβαδίζει με τις πρόσφατες νομοθετικές εξελίξεις σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο. Πιο συγκεκριμένα, η οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵ θεσπίζει κοινούς ελάχιστους κανόνες για τη δέσμευση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Οι εν λόγω κοινοί ελάχιστοι κανόνες αφορούν: i) τη δήμευση προϊόντων και οργάνων εγκλήματος, μεταξύ άλλων και σε περίπτωση ασθένειας ή φυγής του υπόπτου ή του κατηγορουμένου, εφόσον έχει ήδη κινηθεί ποινική διαδικασία ii) εκτεταμένη δήμευση iii) δήμευση εις χείρας τρίτου. Οι εν λόγω κοινοί ελάχιστοι κανόνες αφορούν επίσης τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων με σκοπό την ενδεχόμενη μεταγενέστερη δήμευσή τους. Οι τύποι δέσμευσης και δήμευσης που καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ θα πρέπει επίσης να καλύπτονται από το νομικό πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση.
- (8) Κατά την έκδοση της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο προέβησαν στη δήλωση ότι ένα αποτελεσματικό σύστημα δέσμευσης και δήμευσης στην Ένωση είναι εγγενώς συνδεδεμένο με την εύρυθμη λειτουργία της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης. Λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη θέσπισης ενός ολοκληρωμένου συστήματος δέσμευσης και δήμευσης των προϊόντων και των οργάνων εγκλήματος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο κάλεσαν την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση για την αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης.
- (9) Στην ανακοίνωσή της για το «Ευρωπαϊκό Θεματολόγιο για την Ασφάλεια» της 28ης Απριλίου 2015, η Επιτροπή έκρινε ότι η δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις στηρίζεται στα αποτελεσματικά διασυνοριακά μέσα και ότι η αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων αποτελεί βασικό στοιχείο του πλαισίου ασφάλειας. Η Επιτροπή υπενθύμισε επίσης την ανάγκη να βελτιωθεί η αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης.

⁵ Οδηγία 2014/42/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, σχετικά με τη δέσμευση και τη δήμευση οργάνων και προϊόντων εγκλήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 39).

- (10) Στην ανακοίνωσή της σχετικά με το «Σχέδιο δράσης για την ενίσχυση της καταπολέμησης της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας» της 2ας Φεβρουαρίου 2016, η Επιτροπή υπογράμμισε την ανάγκη να διασφαλιστεί ότι οι εγκληματίες οι οποίοι χρηματοδοτούν την τρομοκρατία στερούνται των περιουσιακών τους στοιχείων. Για να αποδιοργανωθούν οι δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος που χρηματοδοτούν την τρομοκρατία, είναι απαραίτητη η αποστέρηση των εγκληματιών από τα προϊόντα του εγκλήματος. Για τον σκοπό αυτόν, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι όλοι οι τύποι αποφάσεων δέσμευσης και αποφάσεων δήμευσης εκτελούνται στον μέγιστο δυνατό βαθμό σε όλη την Ένωση μέσω της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.
- (11) Για να διασφαλιστεί η αποτελεσματική αμοιβαία αναγνώριση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης, θα πρέπει να καθοριστούν οι κανόνες σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων αυτών μέσω νομικά δεσμευτικής και άμεσα εφαρμόσιμης νομικής πράξης της Ένωσης.
- (12) Είναι σημαντικό να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης περιουσιακών στοιχείων με τη θέσπιση κανόνων που υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να αναγνωρίζουν τις αποφάσεις δέσμευσης και τις αποφάσεις δήμευσης που έχουν εκδοθεί από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και να εκτελούν τις αποφάσεις αυτές στο έδαφός τους.
- (13) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε απόφαση δέσμευσης και σε κάθε απόφαση δήμευσης που εκδίδεται εντός του πλαισίου διαδικασιών επί ποινικών υποθέσεων. Η έννοια «διαδικασίες επί ποινικών υποθέσεων» αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης. Επομένως, θα πρέπει να καλύπτει όλους τους τύπους των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης που εκδίδονται κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα, όχι μόνο αποφάσεις που καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, αλλά και άλλους τύπους αποφάσεων που εκδίδονται χωρίς τελική καταδικαστική απόφαση. Μολονότι τέτοιες αποφάσεις μπορεί να μην υφίστανται στο νομικό σύστημα ενός κράτους μέλους, το οικείο κράτος μέλος θα πρέπει να είναι σε θέση να αναγνωρίσει και να εκτελέσει την απόφαση αν αυτή εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος. Οι διαδικασίες επί ποινικών υποθέσεων θα μπορούσαν επίσης να περιλαμβάνουν ποινικές έρευνες της αστυνομίας και άλλων αρχών επιβολής του νόμου. Οι αποφάσεις δέσμευσης και οι αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο δίκης επί αστικών ή διοικητικών υποθέσεων εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

- (14) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να καλύπτει τις αποφάσεις δέσμευσης και τις αποφάσεις δήμευσης που σχετίζονται με αδικήματα τα οποία καλύπτονται από την οδηγία 2014/42/ΕΕ, καθώς και τέτοιες αποφάσεις που σχετίζονται με άλλα αδικήματα. Τα αδικήματα δεν θα πρέπει επομένως να περιορίζονται στα ιδιαίζοντως σοβαρά εγκλήματα που έχουν διασυνοριακή διάσταση, καθώς το άρθρο 82 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) δεν απαιτεί τέτοιον περιορισμό σε σχέση με τα μέτρα για τη θέσπιση κανόνων και διαδικασιών με σκοπό τη διασφάλιση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις.
- (15) Η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, η οποία βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης και της άμεσης εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων, προϋποθέτει την εμπιστοσύνη ότι οι αποφάσεις που θα αναγνωρισθούν και θα εκτελεσθούν εκδίδονται πάντοτε σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας, της επικουρικότητας και της αναλογικότητας. Προϋποθέτει επίσης ότι τα δικαιώματα των προσώπων που επηρεάζονται από απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης θα πρέπει να τηρηθούν. Μεταξύ των προσώπων που επηρεάζονται, τα οποία μπορεί να είναι φυσικά πρόσωπα ή νομικά πρόσωπα, θα πρέπει να περιλαμβάνεται το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης, ή το πρόσωπο στο οποίο ανήκει η περιουσία που καλύπτεται από αυτή την απόφαση, καθώς και τυχόν τρίτα μέρη των οποίων τα δικαιώματα στην εν λόγω περιουσία θίγονται ευθέως από την απόφαση αυτή, συμπεριλαμβανομένων των καλόπιστων τρίτων. Το κατά πόσον τέτοιοι τρίτοι θίγονται ευθέως από απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης κρίνεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.
- (16) Ο παρών κανονισμός δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ).
- (17) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης») και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (η «ΕΣΔΑ»). Αυτό συνεπάγεται ότι θα πρέπει να απαγορεύεται κάθε μορφής διάκριση, όπως η διάκριση λόγω φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας, σεξουαλικού προσανατολισμού, εθνικότητας, γλώσσας ή πολιτικών πεποιθήσεων, ή αναπηρίας. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τα εν λόγω δικαιώματα και αρχές.

- (18) Τα δικονομικά δικαιώματα που προβλέπονται στις οδηγίες 2010/64/ΕΕ⁶, 2012/13/ΕΕ⁷, 2013/48/ΕΕ⁸, 2016/343⁹, 2016/800¹⁰ και 2016/1919¹¹ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θα πρέπει να εφαρμόζονται, εντός του πεδίου εφαρμογής των εν λόγω οδηγιών, στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από τις οδηγίες αυτές. Σε κάθε περίπτωση, οι εγγυήσεις του Χάρτη θα πρέπει να εφαρμόζονται σε όλες τις διαδικασίες που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό. Ειδικότερα, οι βασικές εγγυήσεις της ποινικής διαδικασίας που προβλέπονται στον Χάρτη θα πρέπει να εφαρμόζονται στις διαδικασίες επί ποινικών υποθέσεων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, οι οποίες δεν αποτελούν ποινικές διαδικασίες.
- (18α) Οι κανόνες για τη διαβίβαση, την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης θα πρέπει να διασφαλίζουν την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας ανάκτησης των περιουσιακών στοιχείων εγκληματικής προέλευσης, ενώ συγχρόνως θα πρέπει να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα.

⁶ Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 1).

⁷ Οδηγία 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 142 της 1.6.2012, σ. 1).

⁸ Οδηγία 2013/48/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας και διαδικασίας εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, καθώς και σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης τρίτου προσώπου σε περίπτωση στέρησης της ελευθερίας του και με το δικαίωμα επικοινωνίας με τρίτα πρόσωπα και με προξενικές αρχές κατά τη διάρκεια της στέρησης της ελευθερίας (ΕΕ L 294 της 6.11.2013, σ. 1).

⁹ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ L 65 της 11.3.2016, σ. 1).

¹⁰ Οδηγία (ΕΕ) 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 1).

¹¹ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1919 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2016, σχετικά με τη δικαστική αρωγή για υπόπτους και κατηγορουμένους στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών και για καταζητούμενους σε διαδικασίες εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (ΕΕ L 297 της 4.11.2016, σ.1).

- (18β) Κατά την εκτίμηση του διττού αξιολογίου, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης θα πρέπει να επαληθεύει αν τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν το αδίκημα, όπως αποτυπώνονται στο πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης που προσκομίζει η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, θα μπορούσαν, αυτά καθαυτά, να υπόκεινται σε ποινική κύρωση στο κράτος εκτέλεσης αν συνέτρεχαν σε αυτό το κράτος κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση.
- (18γ) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να μεριμνά ώστε να τηρούνται οι αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας κατά την έκδοση απόφασης δέσμευσης. Στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού, η απόφαση δέσμευσης θα πρέπει να εκδίδεται μόνο όταν θα μπορούσε να είχε εκδοθεί σε αντίστοιχη εγχώρια υπόθεση.
- (18δ) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να υποβάλουν δήλωση στην οποία θα αναφέρουν ότι, όταν τους διαβιβάζεται πιστοποιητικό δέσμευσης ή δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης, η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάζει, μαζί με το πιστοποιητικό δέσμευσης ή δήμευσης, την αρχική απόφαση δέσμευσης ή δήμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφο της. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή όταν υποβάλλουν ή ανακαλούν την εν λόγω δήλωση. Η Επιτροπή θα πρέπει να θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, **το οποίο ιδρύθηκε με την κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ**.¹² Το ΕΔΔ θα πρέπει να καθιστά τις πληροφορίες διαθέσιμες στον ιστότοπο που αναφέρεται στο άρθρο 9 της απόφασης 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου.¹³
- (19) Όταν απόφαση δέσμευσης εκδίδεται από δικαστήριο, η αρχή έκδοσης θα μπορούσε επίσης να είναι μια αρχή την οποία ορίζει το κράτος έκδοσης ως αρμόδια σε ποινικές υποθέσεις για την εκτέλεση ή την επιβολή της απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

¹² Κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ της 29ης Ιουνίου 1998 που θεσπίστηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου (ΕΕ L 191 της 7.7.1998, σ. 4)

¹³ Απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 130).

- (20) Κατά συνέπεια, η αρχή έκδοσης θα πρέπει να διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης, μαζί με την απόφαση δέσμευσης ή την απόφαση δήμευσης κατά περίπτωση, απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως υπό συνθήκες που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα, μεταξύ άλλων μέσω συστημένης επιστολής και μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- (20α) Η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάσει το πιστοποιητικό δέσμευσης ή δήμευσης, που αφορά απόφαση σχετικά με χρηματικό ποσό, στο κράτος μέλος στο οποίο η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο εις βάρος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση έχει περιουσία ή εισοδήματα. Επί αυτής της βάσης, το πιστοποιητικό μπορεί να διαβιβαστεί στο κράτος μέλος στο οποίο κατοικεί το φυσικό πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση ή, αν το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει μόνιμη ή σταθερή διεύθυνση, στο κράτος μέλος στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του. Σε περίπτωση που η απόφαση εκδόθηκε κατά νομικού προσώπου, το πιστοποιητικό θα μπορεί να διαβιβάζεται στο κράτος μέλος στο οποίο το νομικό πρόσωπο έχει την έδρα του.
- (21) Σε περίπτωση που ένα πιστοποιητικό δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης, το κράτος έκδοσης θα πρέπει να προσπαθεί να αποφύγει τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων περισσότερων απ' όσα χρειάζεται να δημευθούν, οπότε η συνολική αξία θα υπερέβαινε το μέγιστο ποσό. Για τον σκοπό αυτό, η αρχή έκδοσης θα πρέπει, μεταξύ άλλων i) να αναφέρει στο πιστοποιητικό δήμευσης την αξία των περιουσιακών στοιχείων, αν είναι γνωστή, σε κάθε κράτος εκτέλεσης, έτσι ώστε οι αρχές εκτέλεσης να μπορούν να τη λαμβάνουν υπόψη· ii) να διατηρεί τις αναγκαίες επαφές και διάλογο με τις αρχές εκτέλεσης επί των περιουσιακών στοιχείων που πρόκειται να δημευθούν· και iii) να ενημερώνει την αρμόδια αρχή ή τις αρχές εκτέλεσης αμέσως αν κρίνει ότι θα μπορούσε να υπάρχει κίνδυνος η εκτέλεση να υπερβεί το μέγιστο ποσό. Ανάλογα με την περίπτωση, η Eurojust θα μπορούσε να ασκεί συντονιστικό ρόλο στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της προκειμένου να αποφεύγεται η υπερβολική δήμευση.

(22) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να αναγνωρίσει την απόφαση δέσμευσης ή την απόφαση δήμευσης και να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή της. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης θα πρέπει να λαμβάνεται και η δέσμευση ή η δήμευση θα πρέπει να εκτελείται με την ταχύτητα και τον βαθμό προτεραιότητας που θα δίνονταν σε παρόμοιες εγχώριες υποθέσεις. Θα πρέπει να ορίζονται προθεσμίες, οι οποίες θα πρέπει να υπολογίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό 1182/71,¹⁴ προκειμένου να διασφαλίζονται η ταχεία και αποτελεσματική απόφαση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης. Όσον αφορά τις αποφάσεις δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει, το αργότερο 48 ώρες μετά τη λήψη της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, να αρχίσει να λαμβάνει τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

(23, 24) (διαγράφεται)

(25) Κατά την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας. Ειδικότερα, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να εγγυάται την εμπιστευτικότητα των πραγματικών περιστατικών και της ουσίας της απόφασης δέσμευσης.

(26) Δεν θα πρέπει να απορρίπτεται η αναγνώριση και η εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης για λόγους πλην αυτών που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό. Ειδικότερα, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να μην αναγνωρίζει και να μην εκτελεί απόφαση δήμευσης βάσει της αρχής *ne bis in idem*, βάσει των δικαιωμάτων οποιουδήποτε ενδιαφερομένου ή βάσει του δικαιώματος παράστασης σε δίκη.

¹⁴ Κανονισμός 1182/71 του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1971, περί καθορισμού των κανόνων που εφαρμόζονται στις προθεσμίες, ημερομηνίες και διορίες (EE L 124 της 8.6.1971, σ. 1).

- (26α) Θα πρέπει να αποτελεί λόγο για τη μη αναγνώριση αποφάσεων δήμευσης το γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση απόφασης δήμευσης η οποία συνδέεται με τελική καταδικαστική απόφαση. Αυτός ο λόγος για τη μη αναγνώριση βρίσκει εφαρμογή μόνο στις δίκες που καταλήγουν στην έκδοση αποφάσεων δήμευσης συνδεόμενων με τελική καταδικαστική απόφαση και δεν εφαρμόζεται σε διαδικασίες που οδηγούν στην έκδοση αποφάσεων δήμευσης που δεν βασίζονται σε καταδικαστική απόφαση. Ωστόσο, προκειμένου να μπορεί να εφαρμοστεί ο λόγος αυτός, θα πρέπει να διεξαχθούν μία ή περισσότερες ακροάσεις. Η αιτιολογία αυτή δεν μπορεί να ισχύει αν οι σχετικοί εθνικοί δικονομικοί κανόνες δεν προβλέπουν ακρόαση. Οι εν λόγω εθνικοί κανόνες θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με τον Χάρτη και την ΕΣΔΑ, ιδίως σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη. Αυτό συμβαίνει, για παράδειγμα, όταν η διαδικασία διεξάγεται με απλουστευμένο τρόπο ακολουθώντας, αποκλειστικά ή εν μέρει, μια γραπτή διαδικασία ή διαδικασία κατά την οποία δεν προβλέπεται ακρόαση.
- (26β) Σε εξαιρετικές μόνο περιπτώσεις, θα πρέπει να είναι δυνατή η μη αναγνώριση ή μη εκτέλεση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης, εφόσον τέτοια αναγνώριση ή εκτέλεση θα εμπόδιζε το κράτος εκτέλεσης να εφαρμόσει τους συνταγματικούς του κανόνες που αφορούν την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα.
- (27) Προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης βάσει ενός λόγου μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να συμβουλευθεί την αρχή έκδοσης, προκειμένου να λάβει όλες τις αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.
- (27α) Κατά την εξέταση αιτήματος από την αρχή εκτέλεσης για περιορισμό της περιόδου για την οποία θα πρέπει να δεσμευθεί η περιουσία, η αρχή έκδοσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, και ιδίως εάν η συνέχιση της απόφασης δέσμευσης θα μπορούσε να προκαλέσει αδικαιολόγητη ζημία στο κράτος εκτέλεσης. Η αρχή εκτέλεσης καλείται να προχωρήσει σε διαβούλευση με την αρχή έκδοσης σχετικά με το συγκεκριμένο θέμα πριν από την υποβολή επίσημου αιτήματος.
- (27β) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να ενημερώνει την αρχή εκτέλεσης όταν η αρχή του κράτους έκδοσης λαμβάνει οποιοδήποτε χρηματικό ποσό το οποίο έχει καταβάλει ο ενδιαφερόμενος σε σχέση με την απόφαση δήμευσης, με την έννοια ότι το κράτος εκτέλεσης πρέπει να ενημερωθεί μόνο αν το ποσό των πληρωμών σε σχέση με την απόφαση επηρεάζει το ποσό που θα πρέπει να δημευθεί σύμφωνα με την απόφαση.

- (28) Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης, ιδίως αν η εκτέλεσή της μπορεί να βλάψει μια εν εξελίξει ποινική έρευνα. Από τη στιγμή που δεν συντρέχει πλέον λόγος αναβολής, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης.
- (28α) Μετά την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης, και σε συνέχεια απόφασης αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να ενημερώνει τα επηρεαζόμενα πρόσωπα που της είναι γνωστά σχετικά με τέτοια εκτέλεση ή απόφαση. Αυτό σημαίνει ότι η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια για να προσδιορίσει ποια πρόσωπα επηρεάζονται, να επαληθεύσει τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να προσεγγιστούν και να ενημερώσει τα πρόσωπα αυτά για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης για την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης. Κατά την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης, η αρχή εκτέλεσης θα μπορούσε να ζητήσει βοήθεια από την αρχή έκδοσης, για παράδειγμα όταν τα θιγόμενα πρόσωπα φαίνεται να διαμένουν στο κράτος έκδοσης. Η υποχρέωση της αρχής εκτέλεσης με βάση τον παρόντα κανονισμό να παρέχει πληροφορίες στα θιγόμενα πρόσωπα δε θίγει οιαδήποτε υποχρέωση της αρχής έκδοσης να παράσχει πληροφορίες σε πρόσωπα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης, π.χ. για την έκδοση μιας απόφασης δέσμευσης ή σχετικά με τα υφιστάμενα ένδικα βοηθήματα με βάση το δίκαιο του κράτους έκδοσης.
- (28β) Για να εξασφαλισθεί επαρκής διαχείριση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, η αρχή εκτέλεσης έχει τη δυνατότητα να πωλεί ή να μεταβιβάζει τα περιουσιακά στοιχεία, όταν απαιτείται, σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, ιδίως όταν η περιουσία είναι δεσμευμένη για σημαντικό χρονικό διάστημα.
- (29) Η αρχή έκδοσης θα πρέπει να ενημερώνεται αμελλητί αν είναι αδύνατο να εκτελεστεί μια απόφαση. Τέτοια αδυναμία μπορεί να οφείλεται στο γεγονός ότι η περιουσία έχει ήδη δημευτεί, εξαφανιστεί ή καταστραφεί ή δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που έχει υποδειχθεί η αρχή έκδοσης ή στο ότι ο τόπος της περιουσίας δεν έχει υποδειχθεί με επαρκή ακρίβεια παρά τις διαβουλεύσεις μεταξύ της αρχής εκτέλεσης και της αρχής έκδοσης. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αρχή εκτέλεσης δεν θα είναι πλέον υποχρεωμένη να εκτελέσει την απόφαση δέσμευσης.

- (29α) Όταν οι υποχρεωτικές διατάξεις του δικαίου του κράτους εκτέλεσης καθιστούν νομικά αδύνατη την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να έλθει σε επαφή με την αρχή έκδοσης προκειμένου να συζητήσουν την κατάσταση και να εξεύρουν λύση. Μια τέτοια λύση θα μπορούσε να συνίσταται στην ανάκληση της σχετικής απόφασης από την αρχή έκδοσης.
- (29β) Μόλις ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να ενημερώσει την αρχή έκδοσης σχετικά με τα αποτελέσματα της εκτέλεσης. Στις περιπτώσεις που είναι πρακτικά δυνατό, η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει, με την ευκαιρία αυτή, να ενημερώσει επίσης την αρχή έκδοσης για το χρηματικό ποσό ή την περιουσία που έχει κατασχεθεί, καθώς και για άλλες πληροφορίες που θεωρεί σχετικές.
- (30) Η εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή μιας απόφασης δήμευσης θα πρέπει να διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και μόνο οι αρχές του θα πρέπει να είναι αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης.
- (31) Η ορθή πρακτική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού προϋποθέτει στενή επικοινωνία μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών, ιδίως σε περιπτώσεις ταυτόχρονης εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαβουλεύονται μεταξύ τους όποτε αυτό είναι αναγκαίο.
- (32) Στις διασυνοριακές υποθέσεις, δεν θα πρέπει να θίγονται τα δικαιώματα αποζημίωσης και αποκατάστασης των θυμάτων. Οι κανόνες για τη διάθεση δεσμευμένων ή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων θα πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στην αποζημίωση των θυμάτων και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων σε αυτά. Η έννοια του θύματος πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης, το οποίο μπορεί επίσης να προβλέπει ότι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να είναι θύμα για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού. Ο παρών κανονισμός δεν θα πρέπει να θίγει τους κανόνες για την αποζημίωση και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στα θύματα στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών.

- (32α) Όταν μια αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση, η οποία έχει εκδοθεί από την αρχή έκδοσης ή από άλλη αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, η εν λόγω αρχή θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσει ότι το σχετικό περιουσιακό στοιχείο είναι δεσμευμένο και επιστρέφεται το ταχύτερο δυνατό στο θύμα. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να μεταβιβάσει το περιουσιακό στοιχείο στο κράτος έκδοσης, προκειμένου να μπορέσει το τελευταίο να επιστρέψει το περιουσιακό στοιχείο στο θύμα, ή να το μεταβιβάσει ή απευθείας στο θύμα με τη συγκατάθεση του κράτους έκδοσης. Η υποχρέωση επιστροφής του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου στο θύμα υπόκειται σε τρεις προϋποθέσεις: το δικαίωμα του θύματος επί του περιουσιακού στοιχείου δεν θα πρέπει να τελεί υπό αμφισβήτηση, υπό την έννοια ότι γίνεται δεκτό ότι το θύμα είναι ο νόμιμος ιδιοκτήτης του περιουσιακού στοιχείου και δεν υπάρχουν σοβαρές αξιώσεις που θέτουν αυτό το δικαίωμά του υπό αμφισβήτηση· το περιουσιακό στοιχείο δεν θα πρέπει να είναι αναγκαίο ως αποδεικτικό στοιχείο σε ποινικές διαδικασίες στο κράτος εκτέλεσης· και δεν θα πρέπει να θίγονται τα δικαιώματα των επηρεαζόμενων προσώπων, ιδίως των καλόπιστων τρίτων. Η αρχή εκτέλεσης θα πρέπει να επιστρέψει το δεσμευμένο περιουσιακό στοιχείο στο θύμα μόνο εφόσον πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι εν λόγω προϋποθέσεις, θα πρέπει να διαβουλευθεί με την αρχή έκδοσης, για παράδειγμα να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες και να συζητήσει την κατάσταση, προκειμένου να εξευρεθεί λύση. Εάν δεν είναι δυνατό να εξευρεθεί λύση, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην επιστρέψει το δεσμευμένο περιουσιακό στοιχείο στο θύμα.
- (33) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να είναι σε θέση να απαιτούν μεταξύ τους την επιστροφή των δαπανών που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Εάν, ωστόσο, το κράτος μέλος εκτέλεσης έχει υποβληθεί σε σημαντικές ή έκτακτες δαπάνες, για παράδειγμα επειδή το περιουσιακό στοιχείο παρέμεινε δεσμευμένο για σημαντικό χρονικό διάστημα, η αρχή εκτέλεσης υποβάλλει πρόταση για τον καταμερισμό του κόστους, η οποία θα πρέπει να ληφθεί υπόψη από την αρχή έκδοσης.
- (34) [διαγράφηκε]

- (35) Για να είναι σε θέση στο μέλλον να εξετάσει, το συντομότερο δυνατό, προβλήματα που έχουν εντοπιστεί σε σχέση με το περιεχόμενο του πιστοποιητικού και του εντύπου που παρατίθενται στα παραρτήματα I και II του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή, όσον αφορά τροποποιήσεις ενός τέτοιου πιστοποιητικού ή εντύπου, εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΛΕΕ. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διενεργεί η Επιτροπή κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων, οι δε διαβουλεύσεις να διενεργούνται σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομώνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (36) Δεδομένου ότι ο στόχος του παρόντος κανονισμού, ήτοι η αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί σε ικανοποιητικό βαθμό από τα κράτη μέλη, μπορεί όμως, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας που διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (37) Οι διατάξεις της απόφασης-πλαisiού 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου έχουν ήδη αντικατασταθεί από την οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁵ όσον αφορά τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων. Οι διατάξεις της απόφασης-πλαisiού 2003/577/ΔΕΥ θα πρέπει να αντικατασταθούν από τον παρόντα κανονισμό μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από αυτόν όσον αφορά τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ενόψει μεταγενέστερης δήμευσης αυτών. Οι διατάξεις που αφορούν τη δέσμευση αποδεικτικών στοιχείων και εκείνες που αφορούν τη δέσμευση ενόψει μεταγενέστερης δήμευσης θα πρέπει να ευθυγραμμιστούν. Ο παρών κανονισμός θα πρέπει επίσης να αντικαταστήσει την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου, μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από αυτόν.

¹⁵ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

- (37α) Η νομική μορφή αυτού της πράξης δεν θα πρέπει να αποτελέσει προηγούμενο για μελλοντικές νομοθετικές πράξεις της Ένωσης στο πεδίο της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων και διαταγών σε ποινικές υποθέσεις. Η επιλογή της νομικής μορφής για τις μελλοντικές πράξεις θα πρέπει να αξιολογηθεί προσεκτικά, για κάθε περίπτωση χωριστά, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της αποτελεσματικότητας της πράξης καθώς και των αρχών της αναλογικότητας και της επικουρικότητας.
- (38) Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε την επιθυμία του να συμμετάσχει στη θέσπιση και την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
- (38α) Σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή του.
- (39) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτόν ούτε υπόκειται στη εφαρμογή του.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους ένα κράτος μέλος αναγνωρίζει και εκτελεί στο έδαφός του απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης η οποία εκδόθηκε από άλλο κράτος μέλος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας.
2. Ο παρών κανονισμός δεν μεταβάλλει την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ.
3. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης που εκδίδονται στο πλαίσιο αστικών ή διοικητικών διαδικασιών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) «απόφαση δέσμευσης»: απόφαση που εκδίδεται ή επικυρώνεται από αρχή έκδοσης που αναφέρεται στο σημείο 8) για την αποτροπή της καταστροφής, μετατροπής, μετακίνησης, μεταφοράς ή διάθεσης περιουσιακών στοιχείων, με σκοπό τη δήμευσή τους·
- (2) «απόφαση δήμευσης»: ποινή ή μέτρο που επιβάλλεται αμετακλήτως από δικαστήριο κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα και καταλήγει στην οριστική αποστέρηση του περιουσιακού στοιχείου από φυσικό ή νομικό πρόσωπο·
- (3) «περιουσιακό στοιχείο»: οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο, υλικό ή άυλο, κινητό ή ακίνητο, καθώς και τα νομικά έγγραφα ή πράξεις που αποδεικνύουν τίτλο ή δικαίωμα επί του περιουσιακού στοιχείου, για τα οποία η αρχή έκδοσης κρίνει ότι:
 - α) συνιστούν προϊόντα ποινικού αδικήματος ή ισοδυναμούν με προϊόντα ποινικού αδικήματος, είτε στο σύνολο είτε σε μέρος της αξίας των προϊόντων αυτών,
 - β) συνιστούν τα όργανα του αδικήματος αυτού ή την αξία των οργάνων αυτών,
 - γ) υπόκεινται σε δήμευση μέσω της εφαρμογής, στο κράτος έκδοσης, οποιωνδήποτε από τις εξουσίες δήμευσης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/42/ΕΕ, ή
 - δ) υπόκεινται σε δήμευση σύμφωνα με οποιασδήποτε άλλες διατάξεις σχετικά με εξουσίες δήμευσης χωρίς τελική καταδικαστική απόφαση, βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης, κατόπιν διαδικασίας για ποινικό αδίκημα·
- (4) «προϊόντα εγκλήματος»: οποιαδήποτε οικονομικά πλεονεκτήματα προερχόμενα άμεσα ή έμμεσα από ποινικά αδικήματα· ενδέχεται να συνίστανται σε κάθε μορφή περιουσιακού στοιχείου και περιλαμβάνουν κάθε μεταγενέστερη επανεπένδυση ή μετατροπή άμεσων προϊόντων και κάθε σημαντικό όφελος·

- (5) «όργανα»: κάθε είδους αντικείμενα που χρησιμοποιούνται ή προορίζονται να χρησιμοποιηθούν με οποιονδήποτε τρόπο, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, για να διαπραχθεί ποινικό αδίκημα·
- (6) «κράτος έκδοσης»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει εκδοθεί απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης·
- (7) «κράτος εκτέλεσης»: το κράτος μέλος στο οποίο έχει διαβιβαστεί απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεσή της·
- (8) «αρχή έκδοσης»:
- α) σε σχέση με τις αποφάσεις δέσμευσης:
- (i) δικαστής, δικαστήριο ή εισαγγελέας με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση· ή
 - (ii) κάθε άλλη αρμόδια αρχή ορισθείσα από το κράτος έκδοσης η οποία είναι αρμόδια στις ποινικές διαδικασίες να διατάσσει τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Επιπλέον, προτού διαβιβαστεί στην αρχή εκτέλεσης, η απόφαση δέσμευσης πρέπει να επικυρώνεται από δικαστή, δικαστήριο ή εισαγγελέα στο κράτος έκδοσης μετά την εξέταση της συμμόρφωσής της με τις προϋποθέσεις έκδοσης σχετικής απόφασης δυνάμει του παρόντος κανονισμού. Αν η απόφαση έχει επικυρωθεί από τέτοια αρχή, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να θεωρηθεί αρχή έκδοσης για τους σκοπούς της διαβίβασης της απόφασης·
- β) σε σχέση με τις αποφάσεις δήμευσης, αρχή ορισθείσα ειδικά για τον σκοπό αυτό από το κράτος έκδοσης η οποία, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, έχει την αρμοδιότητα να εκτελεί απόφαση δήμευσης που έχει εκδοθεί από δικαστήριο σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο·

- (9) «αρχή εκτέλεσης»: αρχή αρμόδια να αναγνωρίζει απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης και να εξασφαλίζει την εκτέλεσή της σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο για τη δέσμευση ή δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Οι εν λόγω διαδικασίες είναι δυνατόν να απαιτούν να καταχωρίζει την απόφαση δικαστήριο και να επιτρέπει την εκτέλεσή της. Στις περιπτώσεις αυτές, η αρχή εκτέλεσης περιλαμβάνει επίσης την αρχή που είναι αρμόδια να ζητήσει αυτή την καταχώριση από το δικαστήριο και τη σχετική άδεια του δικαστηρίου.
- (10) «πρόσωπο που επηρεάζεται»: το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε απόφαση δέσμευσης ή απόφαση δήμευσης ή το πρόσωπο στο οποίο ανήκει η περιουσία που καλύπτεται από αυτή την απόφαση, καθώς και τρίτα μέρη των οποίων τα δικαιώματα στην εν λόγω περιουσία θίγονται ευθέως από την απόφαση αυτή, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 3

Αδικήματα

1. Η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης εκτελείται χωρίς έλεγχο του διττού αξιολογούντων των πράξεων για τις οποίες εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, εφόσον οι πράξεις αυτές τιμωρούνται στο κράτος έκδοσης με ποινή στερητική της ελευθερίας μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και συνιστούν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα αδικήματα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης:
- (1) συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
 - (2) τρομοκρατία,
 - (3) εμπορία ανθρώπων,
 - (4) σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
 - (5) παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
 - (6) παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
 - (7) διαφθορά,
 - (8) απάτη και άλλα ποινικά αδικήματα, όπως ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης,¹⁶

¹⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 29).

- (9) καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,¹⁷
- (10) νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- (11) παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
- (12) ηλεκτρονικά εγκλήματα,
- (13) εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένων του λαθρεμπορίου απειλουμένων ειδών ζώων και του λαθρεμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και ποικιλιών,
- (14) παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
- (15) ανθρωποκτονία εκ προθέσεως ή βαρεία σωματική βλάβη,
- (16) παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
- (17) απαγωγή, παράνομη κατακράτηση ή περιαγωγή σε ομηρία,
- (18) ρατσισμός και ξενοφοβία,
- (19) οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές,
- (20) παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- (21) υπεξαίρεση,

¹⁷ Σύμβαση η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 49).

- (22) «προστασία» έναντι χρημάτων και εκβίαση,
- (23) παραποίηση και πειρατεία προϊόντων,
- (24) πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- (25) απάτη και πλαστογραφία που αφορά τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών,
- (26) λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- (27) λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
- (28) εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- (29) βιασμός,
- (30) εμπρησμός,
- (31) εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- (32) αεροπειρατεία ή πειρατεία,
- (33) δολιοφθορά.

2. Για τα αδικήματα που δεν αναφέρονται στην παράγραφο 1, το κράτος εκτέλεσης μπορεί να εξαρτά την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης συνιστούν αδίκημα δυνάμει του δικαίου του κράτους εκτέλεσης, όποια και αν είναι η αντικειμενική τους υπόσταση ή ο χαρακτηρισμός τους βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Π

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 4 (διαγράφεται)

Άρθρο 5

Διαβίβαση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η απόφαση δέσμευσης διαβιβάζεται μέσω πιστοποιητικού δέσμευσης. Η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητά του.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλουν δήλωση στην οποία θα αναφέρεται ότι, όταν τους διαβιβάζεται πιστοποιητικό δέσμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάζει, μαζί με το πιστοποιητικό δέσμευσης, την αρχική απόφαση δέσμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφό της. Ωστόσο, μόνο το πιστοποιητικό δέσμευσης πρέπει να μεταφράζεται, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2.
- 2α. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 τη στιγμή της έκδοσης του παρόντος κανονισμού ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μια δήλωση οποτεδήποτε. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όταν υποβάλλουν ή ανακαλούν μια δήλωση. Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου («ΕΔΔ»), όπως ορίζεται στην απόφαση 2008/976/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

3. Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά χρηματικό ποσό, η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δέσμευσης στο κράτος μέλος όπου έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα.
4. Όταν η απόφαση δέσμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό στο κράτος μέλος όπου έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης.
5. Το πιστοποιητικό δέσμευσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1:
 - α) συνοδεύεται από πιστοποιητικό δήμευσης που διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 17, ή
 - β) περιέχει εντολή σύμφωνα με την οποία το περιουσιακό στοιχείο παραμένει υπό δέσμευση στο κράτος εκτέλεσης εν αναμονή της διαβίβασης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 17, οπότε η αρχή έκδοσης σημειώνει την προβλεπόμενη ημερομηνία για τη διαβίβαση αυτή στο πιστοποιητικό δέσμευσης που αναφέρεται στο άρθρο 7.
6. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει την αρχή εκτέλεσης για οποιοδήποτε πρόσωπο, για το οποίο γνωρίζει ότι επηρεάζεται από την απόφαση δέσμευσης. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει επίσης, κατόπιν αιτήματος, την αρχή εκτέλεσης για οποιοσδήποτε πληροφορίες όσον αφορά ενδεχόμενη αξίωση του εν λόγω προσώπου σε σχέση με το περιουσιακό στοιχείο, περιλαμβανομένης οποιασδήποτε πληροφορίας για την ταυτοποίηση του προσώπου αυτού.
7. Στις περιπτώσεις στις οποίες, παρά τις πληροφορίες που διατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες έρευνες, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του ΕΔΔ, προκειμένου να πληροφορηθεί ποια αρχή είναι αρμόδια για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

8. Εάν η αρχή η οποία παραλαμβάνει απόφαση δέσμευσης δεν έχει αρμοδιότητα να την αναγνωρίσει ή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, η εν λόγω αρχή διαβιβάζει αμέσως την απόφαση δέσμευσης στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους της και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 6

Διαβίβαση απόφασης δέσμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

1. Το πιστοποιητικό δέσμευσης διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 5 σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά, εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 2 ή 3.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν απόφαση δέσμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, το πιστοποιητικό δέσμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα εφόσον:
 - α) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δέσμευσης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης, ή
 - β) η δέσμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δέσμευσης θα απαιτούσε ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης,
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν απόφαση δέσμευσης αφορά χρηματικό ποσό, το πιστοποιητικό δέσμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης συγχρόνως, όταν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, ιδίως όταν η εκτιμώμενη αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δεσμευτεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για τη δέσμευση του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δέσμευσης.

Άρθρο 7

Τυποποιημένο πιστοποιητικό δέσμευσης

1. Η αρχή έκδοσης συμπληρώνει το πιστοποιητικό δέσμευσης που ορίζεται στο παράρτημα I, το υπογράφει και πιστοποιεί το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
2. Η αρχή έκδοσης μεταφράζει το πιστοποιητικό δέσμευσης σε επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης ή σε όποια άλλη γλώσσα δεχθεί το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.
3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αναφέρει σε δήλωση την οποία υποβάλλει στην Επιτροπή, ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Άρθρο 8

Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει απόφαση δέσμευσης που έχει διαβιβαστεί σύμφωνα με το άρθρο 5 και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή της με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα εκτελείτο εάν είχε εκδοθεί από αρχή του κράτους εκτέλεσης, εκτός εάν η εν λόγω αρχή επικαλεστεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης που προβλέπονται στο άρθρο 9 ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπονται στο άρθρο 11.

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει αποφάσεις δέσμευσης μόνο εάν:
 - α) η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης θα αντέβαινε στην αρχή του δεδικασμένου·
 - β) υπάρχει ασυλία ή προνόμιο σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης που θα εμπόδιζε τη δέσμευση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων ή υπάρχουν κανόνες σχετικά με τον καθορισμό ή περιορισμό της ποινικής ευθύνης που αφορούν την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, οι οποίοι εμποδίζουν την εκτέλεση της απόφασης·
 - γ) το πιστοποιητικό που προβλέπεται στο άρθρο 7 είναι ελλιπές ή περιέχει πρόδηλα σφάλματα, και δεν έχει συμπληρωθεί κατόπιν των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου·
 - δ) η απόφαση δέσμευσης βασίζεται σε ποινικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, η δε συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δεν συνιστά αδίκημα στο κράτος εκτέλεσης·
 - ε) στις περιπτώσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 3 παράγραφος 2, η συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δεν συνιστά αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης· ωστόσο, στις περιπτώσεις που αφορούν ρυθμίσεις περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος, η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης δεν επιτρέπεται να απορριφθεί λόγω του γεγονότος ότι η νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή δασμούς ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρυθμίσεις περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνες του κράτους έκδοσης·

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση δέσμευσης, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και, εάν χρειάζεται, ζητεί από την αρχή έκδοσης να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.
3. Όταν η αρχή εκτέλεσης έχει αναγνωρίσει απόφαση δέσμευσης, αλλά αντιλαμβάνεται, κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης, ότι ισχύει ένας από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης, επικοινωνεί αμέσως με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο, προκειμένου να εξετάσουν τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Με βάση την εξέταση αυτή, η αρχή έκδοσης δύναται να ανακαλέσει την απόφαση δέσμευσης. Εάν μετά την εξέταση του θέματος δεν έχει εξευρεθεί λύση, η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να σταματήσει την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και εκτελεί την απόφαση αυτή αμελλητί και με την ίδια ταχύτητα και προτεραιότητα που θα δινόταν σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση, αφού η αρχή εκτέλεσης έχει παραλάβει το πιστοποιητικό δέσμευσης.
2. Εάν η αρχή έκδοσης έχει ορίσει στο πιστοποιητικό δέσμευσης ότι το μέτρο της δέσμευσης πρέπει να εκτελεσθεί σε συγκεκριμένη ημερομηνία, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει κατά το δυνατόν υπόψη της το γεγονός αυτό.
3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, όταν η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει στο πιστοποιητικό δέσμευσης ότι η άμεση δέσμευση είναι αναγκαία επειδή υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να θεωρείται ότι το σχετικό περιουσιακό στοιχείο πρόκειται να μετακινηθεί ή να καταστραφεί προσεχώς, η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει σχετικά με την αναγνώριση της απόφασης δέσμευσης το αργότερο 48 ώρες μετά την παραλαβή της από την αρχή εκτέλεσης. Το κράτος εκτέλεσης λαμβάνει, το αργότερο εντός 48 ωρών αφότου ληφθεί η απόφαση περί αναγνώρισης, τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.
4. Η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στην αρχή έκδοσης την απόφασή της σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δέσμευσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.
5. Όταν, σε ειδικές περιπτώσεις, η αρχή εκτέλεσης δεν είναι δυνατόν να τηρήσει την προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 3, ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης με οποιοδήποτε μέσο, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης, και διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης για το κατάλληλο χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης. Η λήξη των προθεσμιών δεν απαλλάσσει την αρχή εκτέλεσης από την υποχρέωσή της να λάβει απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης και να εκτελέσει αμελλητί την τελευταία αυτή απόφαση.

Αναβολή εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 εφόσον:
 - α) η εκτέλεσή της θα μπορούσε να βλάψει εν εξελίξει ποινική έρευνα, οπότε η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μπορεί να αναβληθεί για όσο χρονικό διάστημα κρίνει εύλογο η αρχή εκτέλεσης·
 - β) για το περιουσιακό στοιχείο υπάρχει ήδη ισχύουσα απόφαση δέσμευσης, οπότε η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μπορεί να αναβληθεί έως ότου ανακληθεί αυτή η ισχύουσα απόφαση· ή
 - γ) για το περιουσιακό στοιχείο υπάρχει ήδη ισχύουσα απόφαση δέσμευσης η οποία έχει εκδοθεί στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας στο κράτος εκτέλεσης, οπότε η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης μπορεί να αναβληθεί έως ότου ανακληθεί αυτή η ισχύουσα απόφαση. Ωστόσο, το παρόν σημείο εφαρμόζεται μόνον όταν η σχετική ισχύουσα απόφαση θα είχε προτεραιότητα επί των μεταγενέστερων εθνικών αποφάσεων δέσμευσης κατά το εθνικό δίκαιο.

2. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως την αρχή έκδοσης σχετικά με την αναβολή της εκτέλεσης της απόφασης, με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, αναφέροντας τους λόγους της αναβολής αυτής και, ει δυνατόν, την προβλεπόμενη διάρκειά της. Μόλις εκλείψει ο λόγος αναβολής, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμέσως τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 12

Εμπιστευτικότητα

1. Κατά την εκτέλεση μιας απόφασης δέσμευσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης λαμβάνουν δεόντως υπόψη τον εμπιστευτικό χαρακτήρα της έρευνας.
2. Εξαιρουμένων των αναγκαίων ενεργειών για την εκτέλεση της απόφασης, η αρχή εκτέλεσης εγγυάται την εμπιστευτικότητα των πραγματικών περιστατικών και της ουσίας της απόφασης δέσμευσης, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο.
3. Για την προστασία των εν εξελίξει ερευνών, η αρχή έκδοσης μπορεί να ζητήσει από την αρχή εκτέλεσης να διατηρήσει εμπιστευτική την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.
4. Εάν η αρχή εκτέλεσης αδυνατεί να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας που ορίζονται στο παρόν άρθρο, ενημερώνει την αρχή έκδοσης αμέσως και, ει δυνατόν, πριν από την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης.

Άρθρο 13

(μεταφέρθηκε στο νέο άρθρο 32α)

Διάρκεια των αποφάσεων δέσμευσης

1. Το περιουσιακό στοιχείο παραμένει δεσμευμένο στο κράτος εκτέλεσης, έως ότου η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους απαντήσει οριστικά σε απόφαση δήμευσης που έχει διαβιβαστεί σύμφωνα με το άρθρο 17 ή έως ότου η αρχή έκδοσης ενημερώσει την αρχή εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο που καθιστά την απόφαση μη εκτελεστή ή την ανακαλεί, σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1.
2. Η αρχή εκτέλεσης, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, μπορεί να υποβάλει αιτιολογημένη αίτηση στην αρχή έκδοσης για τον περιορισμό της περιόδου κατά την οποία παραμένει δεσμευμένο το περιουσιακό στοιχείο. Κατά την εξέταση της εν λόγω αίτησης, η αρχή έκδοσης λαμβάνει υπόψη όλα τα σχετικά συμφέροντα, περιλαμβανομένων εκείνων της αρχής εκτέλεσης. Η αρχή έκδοσης απαντά στην αίτηση το ταχύτερο δυνατό. Εάν η αρχή έκδοσης δεν συμφωνήσει με τον περιορισμό, αναφέρει στην αρχή εκτέλεσης τους λόγους. Στην περίπτωση αυτή, το περιουσιακό στοιχείο παραμένει δεσμευμένο σύμφωνα με την παράγραφο 1. Εάν η αρχή έκδοσης δεν απαντήσει εντός έξι εβδομάδων από την παραλαβή της αίτησης, η αρχή εκτέλεσης παύει να δεσμεύεται από την απόφαση δέσμευσης.

Αδυναμία εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης

1. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι είναι αδύνατη η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης.
2. Πριν ενημερώσει την αρχή έκδοσης αρχής σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται, όπου αρμόζει, αμελλητί με την αρχή έκδοσης, προκειμένου να εξευρεθεί λύση.
3. Η μη εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να είναι δικαιολογημένη μόνο αν το περιουσιακό στοιχείο:
 - α) έχει ήδη δημευθεί·
 - β) έχει εξαφανισθεί·
 - γ) έχει καταστραφεί·
 - δ) δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που ορίζεται στο πιστοποιητικό δέσμευσης·
 - ε) δεν μπορεί να βρεθεί, διότι η θέση του δεν έχει οριστεί με επαρκή ακρίβεια, παρά τις διαβουλεύσεις της παραγράφου 2.
4. Σχετικά με τις καταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία β), δ) και ε), εάν η αρχή εκτέλεσης στη συνέχεια λάβει πληροφορίες που της επιτρέπουν να εντοπίσει το περιουσιακό στοιχείο, η αρχή εκτέλεσης εκτελεί την απόφαση δέσμευσης χωρίς να χρειάζεται διαβίβαση νέου πιστοποιητικού δέσμευσης, υπό τον όρο ότι η αρχή εκτέλεσης, πριν από την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, εξακρίβωσε μέσω της αρχής έκδοσης ότι η απόφαση δέσμευσης εξακολουθεί να ισχύει.
5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δεσμευθεί περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας, η μη εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να είναι δικαιολογημένη αν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 3 και δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία ισοδύναμης αξίας που να μπορούν να δημευθούν.

Άρθρο 16

Υποβολή εκθέσεων

Η αρχή εκτέλεσης υποβάλλει στην αρχή έκδοσης έκθεση για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης, στην οποία περιλαμβάνεται περιγραφή του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου και, όπου είναι διαθέσιμη, εκτίμηση της αξίας του. Η εν λόγω έκθεση υποβάλλεται με οποιοδήποτε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο η αρχή εκτέλεσης ενημερώθηκε ότι η απόφαση δέσμευσης έχει εκτελεστεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΗΜΕΥΣΗΣ

Άρθρο 17

Διαβίβαση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η απόφαση δήμευσης διαβιβάζεται μέσω πιστοποιητικού δήμευσης. Η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δήμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 20 απευθείας στην αρχή εκτέλεσης ή, κατά περίπτωση, στην κεντρική αρχή που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2, με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, υπό προϋποθέσεις που επιτρέπουν στην αρχή εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητά του.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται να υποβάλουν δήλωση ότι, όταν τους διαβιβάζεται πιστοποιητικό δήμευσης με σκοπό την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δήμευσης, η αρχή έκδοσης οφείλει να διαβιβάζει, μαζί με το πιστοποιητικό δήμευσης, την αρχική απόφαση δήμευσης ή επικυρωμένο αντίγραφο της. Ωστόσο, μόνο το πιστοποιητικό δήμευσης πρέπει να μεταφράζεται, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 2.
- 2α. Τα κράτη μέλη μπορούν να υποβάλουν τη δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 τη στιγμή της έκδοσης του παρόντος κανονισμού ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Τα κράτη μέλη μπορούν να ανακαλέσουν μια δήλωση οποτεδήποτε. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή όταν υποβάλλουν ή ανακαλούν μια δήλωση. Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει στη διάθεση όλων των κρατών μελών και του ΕΔΔ.
3. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δήμευσης στο κράτος μέλος στο οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα.

4. Όταν η απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, η αρχή έκδοσης διαβιβάζει το πιστοποιητικό δήμευσης στο κράτος μέλος στο οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι βρίσκεται το περιουσιακό στοιχείο που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης.
5. Στις περιπτώσεις στις οποίες, παρά τις πληροφορίες που διατίθενται σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3, η αρμόδια αρχή εκτέλεσης είναι άγνωστη, η αρχή έκδοσης προβαίνει σε όλες τις απαραίτητες έρευνες, μεταξύ άλλων και μέσω των σημείων επαφής του ΕΔΔ, προκειμένου να πληροφορηθεί ποια αρχή είναι αρμόδια για την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης.
6. Εάν η αρχή του κράτους εκτέλεσης η οποία παραλαμβάνει πιστοποιητικό δήμευσης δεν έχει αρμοδιότητα να το αναγνωρίσει ή να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή του, διαβιβάζει αμέσως το πιστοποιητικό δήμευσης στην αρμόδια αρχή εκτέλεσης στο κράτος μέλος της και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης.

Άρθρο 18

Διαβίβαση απόφασης δήμευσης σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης

1. Το πιστοποιητικό δήμευσης διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 17 σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά, εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις των παραγράφων 2 ή 3.
2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία, το πιστοποιητικό δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης ταυτόχρονα εφόσον:
 - α) η αρχή έκδοσης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα διάφορα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη εκτέλεσης, ή
 - β) η δήμευση συγκεκριμένου περιουσιακού στοιχείου που καλύπτεται από την απόφαση δήμευσης συνεπάγεται ανάληψη δράσης σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης.
3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, το πιστοποιητικό δήμευσης μπορεί να διαβιβάζεται σε περισσότερα του ενός κράτη εκτέλεσης συγχρόνως, όταν η αρχή έκδοσης κρίνει ότι συντρέχει ειδικός λόγος προς τούτο, ιδίως όταν:
 - α) το οικείο περιουσιακό στοιχείο δεν έχει δεσμευτεί βάσει του παρόντος κανονισμού, ή
 - β) η αξία του περιουσιακού στοιχείου που μπορεί να δημευτεί στο κράτος έκδοσης και σε κάθε κράτος εκτέλεσης είναι πιθανόν να μην επαρκεί για την κάλυψη του συνολικού ποσού που προβλέπει η απόφαση δήμευσης.

Συνέπειες της διαβίβασης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η διαβίβαση απόφασης δήμευσης, μέσω πιστοποιητικού, σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 18 δεν περιορίζει το δικαίωμα του κράτους έκδοσης να εκτελέσει το ίδιο την απόφαση.
2. Όταν απόφαση δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό διαβιβάζεται σε ένα ή περισσότερα κράτη εκτέλεσης, η συνολική αξία που προκύπτει από την εκτέλεσή της δεν υπερβαίνει το μέγιστο ποσό που καθορίζεται στην απόφαση δήμευσης.
3. Η αρχή έκδοσης πληροφορεί αμέσως την αρχή εκτέλεσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη αν:
 - α) θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος να προκύψει εκτέλεση πέρα από το μέγιστο ποσό, ιδίως βάσει πληροφοριών που λαμβάνει από την αρχή εκτέλεσης σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 στοιχείο β),
 - β) η απόφαση δήμευσης έχει εκτελεστεί, εν όλω ή εν μέρει, στο κράτος έκδοσης ή σε άλλο κράτος εκτέλεσης, αναφέροντας το ποσό που απομένει για την πλήρη εκτέλεση της απόφασης δήμευσης,
 - γ) η αρχή του κράτους έκδοσης, μετά τη διαβίβαση πιστοποιητικού δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 17, λάβει χρηματικό ποσό το οποίο έχει καταβάλει ο ενδιαφερόμενος σύμφωνα με την απόφαση δήμευσης.

Στην περίπτωση εφαρμογής του σημείου α), η αρχή έκδοσης ενημερώνει το συντομότερο δυνατόν την αρχή εκτέλεσης αν δεν συντρέχει πλέον ο προαναφερόμενος κίνδυνος.

Άρθρο 20

Τυποποιημένο πιστοποιητικό δήμευσης

1. Η αρχή έκδοσης συμπληρώνει το πιστοποιητικό δήμευσης που ορίζεται στο παράρτημα II, το υπογράφει και πιστοποιεί το περιεχόμενό του ως ακριβές και ορθό.
2. Η αρχή έκδοσης μεταφράζει το πιστοποιητικό δήμευσης σε επίσημη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης ή σε όποια άλλη γλώσσα δεχθεί το κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με την παράγραφο 3.
3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να αναφέρει σε δήλωση την οποία υποβάλλει στην Επιτροπή, ότι δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Άρθρο 21

Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης αναγνωρίζει τις αποφάσεις δήμευσης οι οποίες διαβιβάζονται σύμφωνα με το άρθρο 17 και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεσή τους, με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα εκτελούνταν αν είχαν εκδοθεί από αρχή του κράτους εκτέλεσης, εκτός αν η αρχή εκτέλεσης επικαλεστεί έναν από τους λόγους μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης που προβλέπονται στο άρθρο 22 ή έναν από τους λόγους αναβολής που προβλέπονται στο άρθρο 24.
2. Εάν μια απόφαση δήμευσης αφορά συγκεκριμένο περιουσιακό στοιχείο, οι αρχές έκδοσης και οι αρχές εκτέλεσης μπορούν, εφόσον προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης, να συμφωνήσουν ότι η δήμευση στο κράτος εκτέλεσης μπορεί να λάβει τη μορφή απαίτησης καταβολής χρηματικού ποσού αντίστοιχου προς την αξία του περιουσιακού στοιχείου που διαφορετικά θα δημευθεί.

3. Εάν η απόφαση δήμευσης αφορά χρηματικό ποσό, η αρχή εκτέλεσης, εφόσον δεν επιτευχθεί η καταβολή του ποσού, εκτελεί την απόφαση δήμευσης σύμφωνα με την παράγραφο 1 επί οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου είναι διαθέσιμο για τον σκοπό αυτόν. Η αρχή εκτέλεσης μετατρέπει, εφόσον είναι αναγκαίο, το προς δήμευση ποσό στο νόμισμα του κράτους εκτέλεσης με βάση την ισοτιμία που ίσχυε κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης δήμευσης. Η μετατροπή πραγματοποιείται βάσει της ημερήσιας ισοτιμίας του ευρώ που δημοσιεύεται στη σειρά C της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Οποιοδήποτε μέρος του ποσού ανακτάται δυνάμει της απόφασης δήμευσης σε άλλο κράτος πέραν του κράτους εκτέλεσης αφαιρείται πλήρως από το ποσό που πρόκειται να δημευθεί στο κράτος εκτέλεσης.
5. Όταν η αρχή έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση δήμευσης, αλλά δεν έχει εκδώσει απόφαση δέσμευσης, μεταξύ των συγκεκριμένων μέτρων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνεται απόφαση της αρχής εκτέλεσης να δεσμεύσει το σχετικό περιουσιακό στοιχείο αυτεπαγγέλτως, ενόψει της επακόλουθης εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης. Σε μια τέτοια περίπτωση, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης, ει δυνατόν πριν από τη δέσμευση του σχετικού περιουσιακού στοιχείου.
6. Μόλις ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης, η αρχή εκτέλεσης πληροφορεί την αρχή έκδοσης σχετικά με τα αποτελέσματα της εκτέλεσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Λόγοι μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αποφασίσει να μην αναγνωρίσει και να μην εκτελέσει αποφάσεις δήμευσης μόνο εάν:
 - α) η εκτέλεση της απόφασης θα αντέβαινε στην αρχή του δεδικασμένου·
 - β) το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης προβλέπει ασυλία ή προνόμιο που εμποδίζουν την εκτέλεση εγχώριας απόφασης δήμευσης επί του εν λόγω περιουσιακού στοιχείου ή υπάρχουν κανόνες σχετικά με τον καθορισμό ή τον περιορισμό της ποινικής ευθύνης που αφορούν την ελευθερία του Τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα ενημέρωσης, οι οποίοι εμποδίζουν την εκτέλεση της απόφασης·
 - γ) το πιστοποιητικό δήμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 20 είναι ελλιπές ή περιέχει πρόδηλα σφάλματα, και δεν έχει συμπληρωθεί κατόπιν των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 2·
 - δ) η απόφαση δέσμευσης βασίζεται σε ποινικό αδίκημα το οποίο διαπράχθηκε εξ ολοκλήρου ή εν μέρει εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφος του κράτους εκτέλεσης, η δε συμπεριφορά για την οποία εκδόθηκε η απόφαση δεν συνιστά αδίκημα στο κράτος εκτέλεσης·
 - ε) τα δικαιώματα των θιγόμενων προσώπων που προβλέπονται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης, ακόμη και όταν αυτό οφείλεται στην εφαρμογή μέσων έννομης προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 33·
 - στ) σε περίπτωση που εφαρμόζεται το άρθρο 3 παράγραφος 2, η συμπεριφορά επί της οποίας βασίζεται η απόφαση δεν συνιστά αδίκημα κατά το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης· ωστόσο, στις περιπτώσεις που αφορούν ρυθμίσεις περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος, η εκτέλεση της απόφασης δεν επιτρέπεται να απορριφθεί λόγω του γεγονότος ότι η νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ίδιου τύπου φόρους ή δασμούς ή δεν προβλέπει ίδιου τύπου ρυθμίσεις περί φόρων, δασμών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνες του κράτους έκδοσης·

- ζ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό δήμευσης που προβλέπεται στο άρθρο 20, το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δήμευσης δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης η οποία συνδέεται με τελική καταδικαστική απόφαση. Αυτός ο λόγος δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση που το πιστοποιητικό δήμευσης αναφέρει ότι, σύμφωνα με τις περαιτέρω διαδικαστικές απαιτήσεις που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης, το πρόσωπο:
- i) κλητεύθηκε αυτοπροσώπως σε εύθετο χρόνο και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που κατέληξε στην έκδοση απόφασης δήμευσης, ή ενημερώθηκε επισήμως με άλλα μέσα για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης, κατά τέτοιον τρόπο ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη, και είχε ενημερωθεί εγκαίρως ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση δήμευσης σε περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη·
 - ii) ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να εκπροσωπήσει το εν λόγω πρόσωπο στη δίκη και εκπροσωπήθηκε όντως από τον εν λόγω δικηγόρο στη δίκη· ή
 - iii) αφού του επιδόθηκε η απόφαση δήμευσης και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του για νέα δίκη ή για άσκηση ένδικου μέσου, όπου το πρόσωπο θα δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί και η δίκη θα μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης:
 - δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβήτησε την απόφαση δήμευσης ή
 - δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή δεν έχει ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προτού αποφασίσει να μην αναγνωρίσει ή να μην εκτελέσει, εν όλω ή εν μέρει, την απόφαση δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης με κάθε πρόσφορο μέσο και, εάν χρειάζεται, ζητεί από την αρχή έκδοσης να της παράσχει αμελλητί κάθε απαραίτητη πληροφορία.

3. Οποιαδήποτε απόφαση μη αναγνώρισης και μη εκτέλεσης απόφασης δήμευσης λαμβάνεται αμελλητί και κοινοποιείται αμέσως στην αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 23

Προθεσμίες για την αναγνώριση και την εκτέλεση των αποφάσεων δήμευσης

1. Η απόφαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης λαμβάνεται αμελλητί από την αρχή εκτέλεσης και, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, το αργότερο 60 ημέρες μετά την παραλαβή του πιστοποιητικού δήμευσης από την αρχή εκτέλεσης.
2. Η αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στην αρχή έκδοσης την απόφασή της σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης δήμευσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.
3. Εκτός αν συντρέχουν λόγοι αναβολής σύμφωνα με το άρθρο 24, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει τα συγκεκριμένα μέτρα που απαιτούνται για την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης αμελλητί και τουλάχιστον με την ίδια ταχύτητα και τον ίδιο βαθμό προτεραιότητας που θα δινόταν σε αντίστοιχη εγχώρια απόφαση δήμευσης.
4. Όταν, σε ειδικές περιπτώσεις, δεν είναι δυνατόν να τηρηθεί η προθεσμία που ορίζεται στην παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησης, και διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης για το κατάλληλο χρονοδιάγραμμα αναγνώρισης και εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης.
5. Η λήξη της προθεσμίας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεν απαλλάσσει την αρχή εκτέλεσης από την υποχρέωσή της να λάβει απόφαση σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης δήμευσης και να εκτελέσει αμελλητί την απόφαση αυτή.

Αναβολή της αναγνώρισης και της εκτέλεσης των αποφάσεων δήμευσης

1. Η αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει την αναγνώριση και την εκτέλεση μιας απόφασης δήμευσης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 17 αν:
 - α) η εκτέλεσή της θα μπορούσε να βλάψει εν εξελίξει ποινική έρευνα, οπότε η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης μπορεί να αναβληθεί για όσο χρονικό διάστημα κρίνει εύλογο η αρχή εκτέλεσης·
 - β) σε περίπτωση απόφασης δήμευσης που αφορά χρηματικό ποσό, η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι υπάρχει κίνδυνος η συνολική αξία που προέρχεται από την εκτέλεσή της εν λόγω απόφασης δήμευσης να υπερβαίνει σημαντικά το ποσό που ορίζεται στην απόφαση δήμευσης λόγω ταυτόχρονης εκτέλεσης της απόφασης σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη·
 - γ) σε περίπτωση που βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη διαδικασία δήμευσης στο κράτος εκτέλεσης για τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία· ή
 - δ) στις περιπτώσεις στις οποίες ισχύουν τα μέσα έννομης προστασίας του άρθρου 33.
2. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, για το χρονικό διάστημα που διαρκεί η αναβολή της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης απόφασης δήμευσης, λαμβάνει όλα τα μέτρα τα οποία θα ελάμβανε σε αντίστοιχη εγχώρια υπόθεση, ώστε να διασφαλισθεί ότι τα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν διαθέσιμα για τον σκοπό της εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης.
3. Η αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης σχετικά με την αναβολή της εκτέλεσης της απόφασης, με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, αναφέροντας τους λόγους της αναβολής αυτής και, ει δυνατόν, την προβλεπόμενη διάρκειά της.

4. Μόλις εκλείψει κάθε λόγος αναβολής, η αρχή εκτέλεσης λαμβάνει αμελλητί τα απαραίτητα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης και ενημερώνει σχετικά την αρχή έκδοσης με κάθε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη.

Άρθρο 25

Αδυναμία εκτέλεσης μιας απόφασης δήμευσης

1. Όταν η αρχή εκτέλεσης θεωρεί ότι είναι αδύνατη η εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, ενημερώνει αμελλητί την αρχή έκδοσης.
2. Πριν ενημερώσει την αρχή έκδοσης αρχής σύμφωνα με την παράγραφο 1, η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύεται, όπου αρμόζει, με την αρχή έκδοσης αμελλητί, προκειμένου να εξευρεθεί λύση, λαμβάνοντας υπόψη και τις δυνατότητες που προβλέπονται στο άρθρο 21 παράγραφος 2 ή παράγραφος 3.
3. Η μη εκτέλεση της απόφασης δήμευσης βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να είναι δικαιολογημένη μόνο εάν το περιουσιακό στοιχείο:
 - α) έχει ήδη δημευθεί·
 - β) έχει εξαφανισθεί·
 - γ) έχει καταστραφεί·
 - δ) δεν μπορεί να βρεθεί στον τόπο που ορίζεται στο πιστοποιητικό δήμευσης· ή
 - ε) δεν μπορεί να βρεθεί, διότι η θέση του δεν έχει οριστεί με επαρκή ακρίβεια, παρά τις διαβουλεύσεις της παραγράφου 2.

4. Σχετικά με τις καταστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχεία β), δ) και ε), εάν η αρχή εκτέλεσης στη συνέχεια λάβει πληροφορίες που της επιτρέπουν να εντοπίσει το περιουσιακό στοιχείο, η εν λόγω αρχή μπορεί να εκτελέσει την απόφαση δήμευσης χωρίς να χρειάζεται διαβίβαση νέου πιστοποιητικού δήμευσης, υπό τον όρο ότι η αρχή εκτέλεσης, πριν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης, εξακρίβωσε μέσω της αρχής έκδοσης ότι η απόφαση δήμευσης εξακολουθεί να ισχύει.
5. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 3, στην περίπτωση που η αρχή έκδοσης έχει δηλώσει ότι μπορεί να δημευθεί περιουσιακό στοιχείο ισοδύναμης αξίας, η μη εκτέλεση της απόφασης δήμευσης βάσει του παρόντος άρθρου μπορεί να είναι δικαιολογημένη εάν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 3 και δεν υπάρχουν περιουσιακά στοιχεία ισοδύναμης αξίας που να μπορούν να δημευθούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 26

Δίκαιο που διέπει την εκτέλεση

1. Η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και οι αρχές του είναι αποκλειστικά αρμόδιες να αποφασίζουν σχετικά με τις διαδικασίες εκτέλεσης και να καθορίζουν όλα τα συναφή μέτρα.
2. Η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης που εκδίδεται κατά νομικού προσώπου εκτελείται ακόμη και αν το κράτος εκτέλεσης δεν αναγνωρίζει την αρχή της ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων.
3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 21 παράγραφοι 2 και 3, το κράτος εκτέλεσης δεν δύναται να επιβάλει άλλα μέτρα αντί της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης που έχει διαβιβασθεί σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 17 χωρίς τη συναίνεση του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 26α

Συνεργασία ανάμεσα στις υπηρεσίες ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οικείες υπηρεσίες ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων να συνεργάζονται μεταξύ τους προς διευκόλυνση της ανάκτησης και του εντοπισμού προϊόντων του εγκλήματος και άλλων περιουσιακών στοιχείων σχετικών με εγκλήματα, που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εντολής (απόφασης) δέσμευσης ή εντολής (απόφασης) δήμευσης, σύμφωνα με την απόφαση 2007/845/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με τη συνεργασία των υπηρεσιών ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων στα κράτη μέλη προς ανάκτηση και εντοπισμό προϊόντων εγκλήματος ή άλλων συναφών περιουσιακών στοιχείων.¹⁸

¹⁸ ΕΕ L 332 της 18.12.2007, σ.103.

Γνωστοποίηση στις αρμόδιες αρχές

1. Έως την ... [ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού], κάθε κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή σχετικά με την αρχή ή τις αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφοι 8 και 9, που είναι αρμόδιες σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, όταν το εν λόγω κράτος μέλος είναι:
 - α) το κράτος έκδοσης, ή
 - β) το κράτος εκτέλεσης.
2. Εάν είναι αναγκαίο λόγω της δομής του εθνικού του νομικού συστήματος, κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μία ή περισσότερες κεντρικές αρχές αρμόδιες για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των πιστοποιητικών που αφορούν αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης και για να επικουρούν τις αρμόδιες αρχές του. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τις εν λόγω αρχές.
3. Η Επιτροπή θέτει τις πληροφορίες που λαμβάνει στη διάθεση όλων των κρατών μελών.

Άρθρο 28

Επικοινωνία

1. Όπου κρίνεται απαραίτητο, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύονται μεταξύ τους για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα μέσα επικοινωνίας.
2. Όλες οι επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που προορίζονται για την αντιμετώπιση δυσκολιών που αφορούν τη διαβίβαση ή τη διαπίστωση της γνησιότητας οποιουδήποτε εγγράφου απαιτείται για την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης, πραγματοποιούνται απευθείας μεταξύ της αρχής έκδοσης και της αρχής εκτέλεσης και, όταν το κράτος μέλος έχει ορίσει κεντρική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2, πραγματοποιούνται με τη βοήθεια της εν λόγω κεντρικής αρχής.

Άρθρο 29

Πολλαπλές αποφάσεις

1. Εάν η αρχή εκτέλεσης παραλάβει δύο ή περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης από διαφορετικά κράτη μέλη κατά του ίδιου προσώπου και το εν λόγω πρόσωπο δεν έχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία στο κράτος εκτέλεσης για την εκτέλεση όλων των αποφάσεων ή εάν η αρχή εκτέλεσης παραλάβει δύο ή περισσότερες αποφάσεις δέσμευσης ή δήμευσης σε σχέση με το ίδιο περιουσιακό στοιχείο, η αρχή εκτέλεσης αποφασίζει ποιες από τις αποφάσεις εκτέλεσης θα εκτελέσει σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης, με την επιφύλαξη της δυνατότητας να αναβάλει την εκτέλεση απόφασης δήμευσης σύμφωνα με το άρθρο 24.
2. Κατά τη λήψη της απόφασής της, η αρχή εκτέλεσης οφείλει, όπου αυτό είναι δυνατόν, να δίνει προτεραιότητα στα συμφέροντα του θύματος. Πρέπει, επίσης, να λαμβάνει υπόψη όλες τις λοιπές σχετικές περιστάσεις, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:
 - α) κατά πόσον τα περιουσιακά στοιχεία έχουν δεσμευθεί·
 - β) τις ημερομηνίες των αντίστοιχων αποφάσεων και τις ημερομηνίες διαβίβασής τους·
 - γ) τη βαρύτητα του σχετικού αδικήματος· και
 - δ) τον τόπο όπου διαπράχθηκε το αδίκημα.

Άρθρο 30

Περάτωση της εκτέλεσης της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης

1. Η αρχή έκδοσης ανακαλεί αμελλητί το πιστοποιητικό δέσμευσης ή το πιστοποιητικό δήμευσης, όταν η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης παύει να είναι εκτελεστή ή παύει να ισχύει.
2. Η αρχή έκδοσης ενημερώνει αμέσως την αρχή εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο ικανό να χρησιμοποιηθεί ως γραπτή απόδειξη, για την ανάκληση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης, καθώς και για κάθε απόφαση ή μέτρο που συνεπάγεται την ανάκληση απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης.
3. Η αρχή εκτέλεσης περατώνει την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης μόλις ενημερωθεί από την αρχή έκδοσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2, στο μέτρο που η εκτέλεση δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί.

Άρθρο 31

Διαχείριση δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων

1. Η διαχείριση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων διέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.
2. Το κράτος εκτέλεσης διαχειρίζεται το δεσμευμένο ή δημευμένο περιουσιακό στοιχείο με σκοπό να αποτρέψει την υποτίμηση της αξίας του. Για τον σκοπό αυτό, το κράτος εκτέλεσης έχει τη δυνατότητα πώλησης ή μεταβίβασης δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 10 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ.
3. Τα δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία, ή τα χρήματα που λαμβάνονται από την πώλησή τους σύμφωνα με την παράγραφο 2, παραμένουν στο κράτος εκτέλεσης έως ότου διαβιβασθεί και εκτελεσθεί απόφαση δήμευσης, με την επιφύλαξη της δυνατότητας επιστροφής περιουσιακών στοιχείων κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 31α.
4. Το κράτος εκτέλεσης δεν υποχρεούται να εκποιήσει ή να επιστρέψει συγκεκριμένα περιουσιακά στοιχεία που καλύπτονται από την απόφαση δήμευσης και τα οποία αποτελούν πολιτιστικά αγαθά, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας 2014/60/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.¹⁹ Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την υποχρέωση επιστροφής πολιτιστικών αγαθών που απορρέει από την εν λόγω οδηγία.

¹⁹ Οδηγία 2014/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την επιστροφή πολιτιστικών αγαθών που έχουν παράνομα απομακρυνθεί από το έδαφος κράτους μέλους (ΕΕ L 159 της 28.5.2014, σ. 1).

Άρθρο 31α

Επιστροφή στο θύμα δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων

1. Σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα, η αρχή έκδοσης φροντίζει ώστε συμπεριληφθούν στο πιστοποιητικό δέσμευσης του άρθρου 7 πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση ή κοινοποιεί στην αρχή εκτέλεσης πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση σε μεταγενέστερο στάδιο.
2. Σε περίπτωση που η αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση για την επιστροφή δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι, όταν τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία δεσμεύονται, επιστρέφονται το ταχύτερο δυνατόν στο θύμα, σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες του κράτους εκτέλεσης, μέσω του κράτους έκδοσης εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, υπό τις εξής προϋποθέσεις:
 - α) η κυριότητα του θύματος επί του περιουσιακού στοιχείου δεν αμφισβητείται·
 - β) το περιουσιακό στοιχείο δεν είναι αναγκαίο ως αποδεικτικό στοιχείο σε ποινικές διαδικασίες στο κράτος εκτέλεσης·
 - γ) τα δικαιώματα των θιγόμενων προσώπων δεν προσβάλλονται.
3. Σε περίπτωση που η αρχή εκτέλεσης δεν έχει πεισθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2, διαβουλεύεται με την αρχή έκδοσης χωρίς καθυστέρηση και με κάθε πρόσφορο μέσο προκειμένου να εξευρεθεί λύση. Εάν δεν είναι δυνατό να εξευρεθεί λύση, η αρχή εκτέλεσης δύναται να αποφασίσει να μην επιστρέψει το δεσμευμένο περιουσιακό στοιχείο στο θύμα.

Άρθρο 31β

Διάθεση δημευμένων περιουσιακών στοιχείων ή των χρημάτων που λαμβάνονται από την πώλησή τους

1. Σε περίπτωση που η αρχή έκδοσης ή άλλη αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης έχει εκδώσει απόφαση, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, είτε για την επιστροφή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα είτε για την αποζημίωση του θύματος, η αρχή έκδοσης φροντίζει ώστε συμπεριληφθούν στο πιστοποιητικό δήμευσης του άρθρου 20 πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση ή κοινοποιεί στην αρχή εκτέλεσης πληροφορίες για την εν λόγω απόφαση σε μεταγενέστερο στάδιο.
2. Σε περίπτωση που αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση για την επιστροφή δημευμένων περιουσιακών στοιχείων στο θύμα κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι, όταν τα σχετικά περιουσιακά στοιχεία δημεύονται, επιστρέφονται το ταχύτερο δυνατόν στο θύμα, με τη μεταφορά τους, εάν είναι αναγκαίο, στο κράτος έκδοσης.
3. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν, για την αρχή εκτέλεσης, να επιστραφούν τα περιουσιακά στοιχεία στο θύμα σύμφωνα με την παράγραφο 2, αλλά έχουν ληφθεί χρήματα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης σε σχέση με τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, μεταφέρεται στο θύμα για τους σκοπούς της επιστροφής το αντίστοιχο χρηματικό ποσό μέσω του κράτους έκδοσης, εάν αυτό είναι αναγκαίο. Τυχόν εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 7.
4. Σε περίπτωση που αρχή εκτέλεσης έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με απόφαση για την αποζημίωση του θύματος κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 και έχουν ληφθεί χρήματα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης της απόφασης δήμευσης, μεταφέρεται στο θύμα για τους σκοπούς της αποζημίωσης το αντίστοιχο χρηματικό ποσό, εφόσον δεν υπερβαίνει το ποσό που αναγράφεται στο πιστοποιητικό αποζημίωσης, μέσω του κράτους έκδοσης, εάν αυτό είναι αναγκαίο. Τυχόν εναπομένοντα περιουσιακά στοιχεία διατίθενται σύμφωνα με την παράγραφο 7.

5. Εάν στο κράτος έκδοσης εκκρεμεί διαδικασία για την επιστροφή ή για την αποζημίωση του θύματος, η αρχή έκδοσης ενημερώνει σχετικά την αρχή εκτέλεσης. το κράτος εκτέλεσης δεν προβαίνει στη διάθεση του δημευμένου περιουσιακού στοιχείου, έως ότου οι πληροφορίες σχετικά με την απόφαση επιστροφής ή αποζημίωσης του θύματος κοινοποιηθούν στην αρχή εκτέλεσης, ακόμα και στην περίπτωση που η απόφαση δήμευσης έχει ήδη εκτελεστεί.
6. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1-5, μη χρηματικά περιουσιακά στοιχεία που προέκυψαν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης διατίθενται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:
- α) τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να πωληθούν, οπότε το προϊόν της πώλησης πρέπει να διατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 31β παράγραφος 7.
 - β) τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να μεταφέρονται στο κράτος έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι, εάν η απόφαση δήμευσης καλύπτει χρηματικό ποσό, τα περιουσιακά στοιχεία μεταφέρονται στο κράτος έκδοσης μόνο με τη συγκατάθεση της αρχής έκδοσης.
 - γ) εάν δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί το στοιχείο α) ή β), τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να διατεθούν με άλλο τρόπο σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους εκτέλεσης.
 - δ) τα περιουσιακά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για σκοπούς δημόσιου συμφέροντος ή κοινωνικούς σκοπούς στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη της συγκατάθεσης του κράτους έκδοσης.

7. Εάν η απόφαση δήμευσης δεν συνοδεύεται από απόφαση για την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στο θύμα ή την αποζημίωση του εν λόγω προσώπου σύμφωνα με τις παραγράφους 1-5 ή εάν δεν συμφωνηθεί διαφορετικά από τα οικεία κράτη μέλη, το κράτος εκτέλεσης διαθέτει τα χρήματα που προέκυψαν από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης ως εξής:
- α) εάν το ποσό που προέκυψε από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης είναι ίσο ή μικρότερο από 10 000 EUR, το ποσό μεταφέρεται στο κράτος εκτέλεσης·
 - β) εάν το ποσό που προέκυψε από την εκτέλεση της απόφασης δήμευσης είναι μεγαλύτερο από 10 000 EUR, το 50 % του ποσού μεταφέρεται από το κράτος εκτέλεσης στο κράτος έκδοσης.

Άρθρο 32

Έξοδα

1. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει τις δικές του δαπάνες από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με την επιφύλαξη των διατάξεων για τη διάθεση των δημευμένων περιουσιακών στοιχείων που περιέχονται στο άρθρο 31.
2. Η αρχή εκτέλεσης δύναται να υποβάλει στην αρχή έκδοσης πρόταση για τον καταμερισμό του κόστους όταν φαίνεται, είτε πριν είτε μετά την εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης, ότι η εκτέλεση της απόφασης συνεπάγεται υπερβολικά υψηλές ή έκτακτες δαπάνες.

Μετά την υποβολή σχετικής πρότασης, η οποία πρέπει να συνοδεύεται από λεπτομερή ανάλυση των δαπανών από την αρχή εκτέλεσης, η αρχή έκδοσης και η αρχή εκτέλεσης διαβουλεύονται μεταξύ τους. Ανάλογα με την περίπτωση, η Eurojust μπορεί να διευκολύνει τις εν λόγω διαβουλεύσεις.

Υποχρέωση ενημέρωσης των θιγόμενων προσώπων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12, μετά την εκτέλεση απόφασης δέσμευσης και μετά την απόφαση αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δήμευσης, η αρχή εκτέλεσης, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο εθνικό της δίκαιο και στο μέτρο του δυνατού, ενημερώνει αμελλητί τα θιγόμενα πρόσωπα που της είναι γνωστά σχετικά με την εν λόγω εκτέλεση και τη σχετική απόφαση.
2. Στις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, αναφέρεται η αρχή που εξέδωσε την απόφαση και τα μέσα έννομης προστασίας που είναι διαθέσιμα βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους εκτέλεσης.
3. Όταν οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται στο πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε η απόφαση δέσμευσης ή η απόφαση δήμευσης ή στο πρόσωπο του οποίου τα περιουσιακά στοιχεία αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω απόφασης, πρέπει επίσης να αναφέρεται, τουλάχιστον εν συντομία, η αιτιολογία της εν λόγω απόφασης.
4. Κατά περίπτωση, η αρχή εκτέλεσης δύναται να ζητήσει τη συνδρομή της αρχής έκδοσης για την εκτέλεση των καθηκόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 33

Έννομη προστασία στο κράτος εκτέλεσης κατά της αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης ή δήμευσης

1. Τα θιγόμενα πρόσωπα έχουν το δικαίωμα έννομης προστασίας στο κράτος εκτέλεσης κατά της απόφασης σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 21 του παρόντος κανονισμού. Το δικαίωμα έννομης προστασίας ασκείται ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος εκτέλεσης σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο. Όσον αφορά τις αποφάσεις δήμευσης, η προσφυγή μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εφόσον αυτό προβλέπεται από το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.
2. Οι ουσιαστικοί λόγοι για την έκδοση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης μπορούν να προσβληθούν μόνον ενώπιον δικαστηρίου του κράτους έκδοσης.
3. Η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης ενημερώνεται για κάθε μέσο έννομης προστασίας που ασκείται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 34

Επιστροφή χρηματικών ποσών

1. Όταν το κράτος εκτέλεσης ευθύνεται, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, για ζημία του θιγόμενου προσώπου λόγω της εκτέλεσης απόφασης δέσμευσης ή απόφασης δήμευσης που έχει διαβιβαστεί σε αυτό σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 17, το κράτος έκδοσης επιστρέφει στο κράτος εκτέλεσης τυχόν χρηματικά ποσά που καταβλήθηκαν στο θιγόμενο πρόσωπο ως αποζημίωση, εκτός εάν το κράτος έκδοσης μπορεί να αποδείξει στο κράτος εκτέλεσης ότι η ζημία ή μέρος αυτής οφείλεται αποκλειστικά σε ενέργειες του τελευταίου, οπότε το κράτος έκδοσης και το κράτος εκτέλεσης συμφωνούν μεταξύ τους σχετικά με το ποσό που πρέπει να επιστραφεί.
2. Η παράγραφος 1 δεν επηρεάζει το δίκαιο των κρατών μελών σχετικά με τις αξιώσεις φυσικών ή νομικών προσώπων προς αποκατάσταση ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 35

Στατιστικά στοιχεία

1. Τα κράτη μέλη συλλέγουν τακτικά από τις αρμόδιες αρχές και τηρούν πλήρη στατιστικά στοιχεία, τα αποστέλλουν δε στην Επιτροπή ετησίως. Τα εν λόγω στατιστικά στοιχεία περιλαμβάνουν, πέραν των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της οδηγίας 2014/42/ΕΕ, τον αριθμό των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης που λαμβάνει ένα κράτος μέλος από άλλα κράτη μέλη,
 - α) οι οποίες αναγνωρίστηκαν και εκτελέστηκαν·
 - β) των οποίων η αναγνώριση και εκτέλεση απορρίφθηκε.
2. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν επίσης κάθε χρόνο στην Επιτροπή τα ακόλουθα στατιστικά στοιχεία, αν είναι διαθέσιμα σε κεντρικό επίπεδο στο σχετικό κράτος μέλος:
 - α) τον αριθμό των περιπτώσεων κατά τις οποίες το θύμα αποζημιώθηκε ή του επιστράφηκε το περιουσιακό στοιχείο που αποκτήθηκε με την εκτέλεση απόφασης δήμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό·
 - β) τη μέση διάρκεια της εκτέλεσης των αποφάσεων δέσμευσης και των αποφάσεων δήμευσης σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 36

Τροποποιήσεις του πιστοποιητικού και του εντύπου

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εγκρίνει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 37 σχετικά με οποιαδήποτε τροποποίηση του πιστοποιητικού και του εντύπου των παραρτημάτων Ι και ΙΙ. Οι τροποποιήσεις αυτές πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού και να μη θίγουν τις εν λόγω διατάξεις.

Άρθρο 37

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.
2. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 36 ανατίθεται στην Επιτροπή για αόριστο χρονικό διάστημα από ...[ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού].
3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 36 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα τυχόν κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που βρίσκονται ήδη σε ισχύ.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή συμβουλευεται εμπειρογνώμονες που ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση της νομοθεσίας.²⁰
5. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

²⁰ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 13.

6. Μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 36 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η εν λόγω προθεσμία παρατείνεται κατά ... [δύο μήνες] με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 38

Ρήτρα επανεξέτασης

Το αργότερο ... [πέντε έτη από την ημερομηνία εφαρμογής που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό], η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, μεταξύ άλλων όσον αφορά τα εξής:

- α) τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να υποβάλλουν και να ανακαλούν δηλώσεις στο πλαίσιο των άρθρων 5 παράγραφος 2 και 17 παράγραφος 2·
- β) την εφαρμογή των άρθρων 31-31β για τη διαχείριση και διάθεση των δεσμευμένων και δημευμένων περιουσιακών στοιχείων, και την επιστροφή περιουσιακών στοιχείων στο θύμα και την αποζημίωση του θύματος.

Εάν κριθεί αναγκαίο, η έκθεση συνοδεύεται από προτάσεις για την προσαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 39

Αντικατάσταση

Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά την απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ του Συμβουλίου μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό από τις ...[*ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού*].

Άρθρο 40

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από τις ... [*ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού συν 30 μήνες*], με εξαίρεση το άρθρο 27, το οποίο εφαρμόζεται από τις ... [*ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού*].

Άρθρο 41

Μεταβατικές διατάξεις

1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στα πιστοποιητικά σχετικά με αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης τα οποία διαβιβάστηκαν στις ή μετά την ... [*ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού*].
2. Πιστοποιητικά σχετικά με αποφάσεις δέσμευσης και αποφάσεις δήμευσης τα οποία διαβιβάζονται πριν από την ... [*ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού*] εξακολουθούν να διέπονται μετά την εν λόγω ημερομηνία από την απόφαση-πλαίσιο 2003/577/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την απόφαση-πλαίσιο 2006/783/ΔΕΥ, μεταξύ των κρατών μελών που δεσμεύονται από τον παρόντα κανονισμό, μέχρις ότου ολοκληρωθεί η εκτέλεση της απόφασης δέσμευσης ή της απόφασης δήμευσης.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Πρόεδρος